

[Finansministeren]

skæringen af statens og kommunernes aktiviteter betyder, skal udlandet aftage dansk produktion svarende til en merbeskæftigelse af 140.000 arbejdsløse.

Fremskridtspartiet postulerer jo, at dets økonomiske program vil medføre, at arbejdsløsheden pr. 1. juli 1979 vil være nedbragt til 20.000 fra de nuværende ca. 160.000. Hvad er så midlet hertil? Det er en lønreduktion på 5 pct. Selv om man nu antog, at det var muligt at reducere lønningerne med 5 pct., så er det ærlig talt fuldkommen hul i hovedet, at dette skulle forbedre konkurrenceevnen så meget, at eksporten på kort tid kan sættes så voldsomt op.

Det var det forslag, som afstedkom et langvarigt slagsmål i fremskridtspartiets folketingsgruppe. Man forstod på dagspressen, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) kæmpede for forslaget med en meget interessant begrundelse, nemlig den, at det var nødvendigt at få forslaget om lønreduktionen med, for at fremskridtspartiets politik økonomisk kunne hænge sammen. Da fremskridtspartiets ændringsforslag ikke i mindste måde hænger sammen hverken med eller uden forslaget om en lønnedgang, så kan det altså være svært at afgøre, om man skal le eller græde over hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s felttog imod halvdelen af hans egen folketingsgruppe. Men vi kan i hvert fald nu konstatere, at det var uskønne spildte kræfter.

Alt i alt vil den samlede virkning af fremskridtspartiets forslag ikke være en forøgelse af beskæftigelsen, men tværtimod en drastisk forværring af arbejdsløsheden og en forarmelse af hele samfundet. Heldigvis er der da heller ingen som helst mulighed for, at forslagene kan vedtages, og det skal fremskridtspartiets tilhængere såmænd også være os andre taknemlige for og glade for.

Til sidst skal jeg komme med nogle få bemærkninger til regeringens ændringsforslag, der som sædvanlig er fremsat i to omgange. I midten af oktober kom de enkelte ministre med deres ændringsforslag. Ud over de sædvanlige mere tekniske forslag er der heri indeholdt udmøntningen af de besparelser på ca. 1½ mia kr., der blev aftalt mellem socialdemokratiet og venstre i forbindelse med regeringsdannelsen. Desuden har jeg som allerede nævnt i december fremsat afsluttende ændringsforslag, ændrede skøn, konsekvenserne af nye beslutninger, truffet siden okto-

ber, og en del af disse ændringer var allerede indeholdt i den finansredegørelse, som jeg fremlagde i begyndelsen af oktober. Af tekniske grunde er nogle af de deraf følgende ændringsforslag først fremsat nu. Det gælder især på skatte- og afgiftsområdet. Blandt de nye beslutninger er som nævnt ændringsforslagene vedrørende en udbygning af de eksportfremmende foranstaltninger til 120 mill. kr. i 1979.

Da det har givet anledning til nogen misforståelse, skal jeg sige, at på arbejdsministeriets budget indeholder ændringsforslaget en udpostering af virkningerne af den vedtagne efterlønsordning, der hidtil har været indeholdt i lovreserven, med en skønnet mindredgift på 150 mill. kr. Lovreserven frøges umiddelbart tilsvarende, men foreslås alligevel nedsat med 200 mill. kr. til 250 mill. kr., og det skyldes, at en del af de besparelser, der er aftalt mellem socialdemokratiet og venstre, vedrører lovreserven.

For så vidt angår de ændrede skøn er der i forhold til oktober sket en reduktion af statens andel af kildeskatten med ca. 500 mill. kr. Det skyldes bl. a., at skønnet over kommunernes andel af slutskatten for 1979 er forhøjet, og som følge heraf bliver å contoafregningen til kommunerne større, og derved bliver statens andel af kildeskatten mindre. Derimod er der ikke siden oktober fremkommet nye oplysninger, som har medført væsentlige ændringer i skønnene over de øvrige poster på indtægtsbudgettet.

På udgiftssiden bør jeg nævne, at der er sket en forhøjelse af skønnet over udgifterne til daginstitutioner og dagpleje for børn og unge. Det skyldes, at der har kunnet registreres en kraftigere stigning i det planlagte antal daginstitutionspladser end forudsat ved udarbejdelsen af finanslovsforslaget, og statens refusion til kommunerne skønnes som følge heraf at ville stige med 120 mill. kr. i 1979.

Ved fremsættelsen af finanslovsforslaget i august måned 1978 blev underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet skønnet til 15,9 mia kr. Som jeg allerede har sagt, gav vi dengang udtryk for, at dette underskud var for stort, og som led i aftalen ved regeringsdannelsen blev det besluttet at søge gennemført en justering af forslaget. De foranstaltninger, der er gennemført, indebærer tilsammen en reduktion af underskuddet på statsbudgettet med 3 mia kr., når der tages